

Συγκάτοικοι είμαστε όλοι στην πόλη

*15 είδη πουλιών που θα
συναντήσουμε στην πόλη*

Ευγενία Πανώριου

Συντονίστρια Δράσεων
Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης

Κουκουβάγια

Σύμβολο της σοφίας αλλά και της πόλης της Αθήνας, είναι το πιο γνωστό είδος κουκουβάγιας στη χώρα μας και όχι τυχαία, καθώς είναι το είδος με τη μεγαλύτερη εξάπλωση, τόσο στην ηπειρωτική όσο και στη νησιωτική Ελλάδα.

Αν και νυχτόβιο είδος, η Κουκουβάγια κυκλοφορεί συχνά και στο φως της ημέρας, καθιστώντας την μακράν το πιο φωτογενές είδος!

Φωλιάζει σε ανοιχτές εκτάσεις κάθε είδους, όπως καλλιέργειες, θαμνώνες, φρύγανα, αλλά και σε πάρκα μέσα στις πόλεις.

Τρέφεται με μικρά τρωκτικά και μεγάλα έντομα.

Λευκοσουσουράδα

Από τα πιο εύκολα πουλιά για παρατήρηση, ιδίως για τους μαθητές και τις μαθήτριες των πόλεων, αφού πολλές φορές θα αναζητήσει την τροφή της στις αυλές των σχολείων, αναζητώντας έντομα!

Θα την παρατηρήσετε, επίσης, εύκολα σε πλατείες, δρόμους, στέγες κ.λπ.

Προτιμά να φτιάχνει τη φωλιά της σε σχισμές τοίχων, κάτω από κεραμίδια ή ακόμα και ανάμεσα σε πέτρες.

Γαλαζοπαπαδίτσα

Μια από τις πιο εντυπωσιακές «ανακαλύψεις» για έναν παρατηρητή πουλιών της πόλης, καθώς το φτέρωμά της κοσμείται από μία εντυπωσιακή παλέτα χρωμάτων: κίτρινο, γαλάζιο και μπλε!

Αναζητά συνήθως χώρο για να φωλιάσει σε φυσικές κοιλότητες, όπως οι κουφάλες των δέντρων, αλλά και σε τεχνητές φωλιές.

Θα τη συναντήσετε ανάμεσα στις φυλλωσιές των δέντρων.

Καλόγερος

«Ξάδερφος» της Γαλαζοπαπαδίτσας, πήρε το όνομά του από τη χαρακτηριστική μαύρη λωρίδα στο στήθος του που θυμίζει πετραχήλι.

Χρειάζεται μόνο λίγη εξοικείωση με τα πουλιά της πόλης για να τον αναγνωρίσετε, καθώς συγκαταλέγεται στα πιο κοινά είδη που συναντώνται σε κήπους και άλση.

Αν δεν βρει κουφάλες δέντρων για να φωλιάσει, θα προσαρμοστεί εύκολα επιλέγοντας μία τρύπα σε έναν τοίχο, μία τεχνητή φωλιά ή οποιονδήποτε διαθέσιμο χώρο με στενή είσοδο.

Σπιτοχελίδονο

Ένα από τα 5 είδη χελιδονιών που συναντώνται τακτικά στην Ελλάδα, το Σπιτοχελίδονο είναι το πιο κλασσικό χελιδόνι της πόλης.

Θα το αναγνωρίσετε από την κοντή, χωρίς μακριές μύτες ουρά του και από το λευκό στο κάτω μέρος του σώματός του. Τρέφεται με έντομα (κυρίως μύγες και κουνούπια), τα οποία συλλαμβάνει στον αέρα.

Αν και τα Λευκοχελίδονα φτιάχνουν μόνα τους τη φωλιά τους (από λάσπη), μπορούμε να τα βοηθήσουμε, κατασκευάζοντας φωλιές από πηλό και τοποθετώντας τες σε κατάλληλα σημεία.

Μόνιμος κάτοικος της Αθήνας, αλλά και άλλων πόλεων, γίνεται συχνά αντιληπτός από τη χαρακτηριστική φωνή του.

Είναι μια από τις μικρότερες κουκουβάγιες της Ελλάδας (και της Ευρώπης).

Χάρη στο φτέρωμά του, που τον καμουφλάρει αποτελεσματικά, δύσκολα θα τον ξεχωρίσετε πάνω στα κλαδιά των δέντρων.

Μπορείτε όμως να απολαύσετε τη βραδινή «απαλή» φωνή του σε αρκετά πάρκα και λόφους της Αθήνας.

Φωλιάζει κυρίως σε δέντρα, ενώ λόγω του μικρού μεγέθους του, τρέφεται κυρίως με έντομα.

Τσαλαπετεινός

Καλοκαιρινός επισκέπτης των πόλεων, αφού κατά τους χειμερινούς μήνες ζει σε χώρες της Αφρικής.

Αν και παλαιότερα η παρατήρησή του προϋπέθετε να μετακινηθείτε εκτός πόλης, τα τελευταία χρόνια αναζητά την τροφή του, κυρίως έντομα, σε πάρκα, πλατείες και παρτέρια.

Θα τον αναγνωρίσετε εύκολα από τη χαρακτηριστική φωνή του, ένα επαναλαμβανόμενο «ουπ-ουπ», από όπου πήρε και την επιστημονική του ονομασία (*Upupa epops*), που βασίζεται και στην αρχαία ελληνική ονομασία του «έποπας».

Για να φωλιάσει, προτιμά κοιλότητες, όπως κουφάλες δέντρων, αλλά μπορεί να αξιοποιήσει και τρύπες σε κτίρια ή τοίχους.

Μαυροτσιροβάκος

Αν και συγκαταλέγεται στα πιο κοινά πουλιά, καταφέρνει να περνά εύκολα απαρατήρητος από τους πολυάσχολους κατοίκους της πόλης, αφού παραμένει καλά κρυμμένος ανάμεσα σε θάμνους, όπου συνήθως φωλιάζει.

Για να τον εντοπίσει κανείς ευκολότερα, αρκεί να δώσει προσοχή στη χαρακτηριστική, «τριζάτη» φωνή του, η οποία συχνά προδίδει την παρουσία του.

Κοκκινολαίμης

Ανήκει στα είδη που επισκέπτονται συχνά τις πόλεις, ακόμα και κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Είναι από τα πιο θαρραλέα πουλιά και δεν διστάζει να πλησιάσει τον άνθρωπο. Φροντίζει να κρατά μακριά τους άλλους Κοκκινολαίμηδες, διατηρώντας αυστηρά όρια στην επικράτειά του.

Θα τον αναζητήσετε είτε στο έδαφος είτε πάνω σε κάποιο κλαδί, από όπου παραμονεύει για τη λεία του (κυρίως έντομα, σκουλήκια, σαλιγκάρια, ενίοτε και καρπούς).

Αν βρεθείτε σε κάποιο πάρκο, προσπαθήστε να εντοπίσετε τη χαρακτηριστική φωνή του, ένα επαναλαμβανόμενο «τικ- τικ-τικ», σαν να πέφτουν χάντρες σε κομπολόι, με την οποία δηλώνει την παρουσία του στην περιοχή.

Καρδερίνα

Το έντονα κόκκινο πρόσωπό της είναι εκείνο που θα τραβήξει το βλέμμα ενός παρατηρητή, τουλάχιστον την πρώτη φορά που θα τη συναντήσει.

Έχει μεγάλη αδυναμία στους σπόρους, ιδιαίτερα αυτούς των γαϊδουράγκαθων.

Η εντυπωσιακή της εμφάνιση και η μελωδική φωνή της την καθιστούν ιδιαίτερα δημοφιλή, με αποτέλεσμα να αιχμαλωτίζεται παράνομα και να κρατείται σε κλουβιά.

Κότσυφας

Τα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός του στις πόλεις έχει αυξηθεί σημαντικά.

Είναι πολύ πιθανό να επιλέξει για τη φωλιά του χαμηλά κλαδιά δέντρων ή θάμνων σε κήπους και αυλές.

Ο αρσενικός αναγνωρίζεται από το κατάμαυρο χρώμα στο φτέρωμα του, τον κίτρινο δακτύλιο στα μάτια του και το έντονο κίτρινο ράμφος του, ενώ θα σας ξαφνιάσει ευχάριστα με το δυνατό και μελωδικό του κελάηδημα.

Καρακάξα

Θα τη συναντήσουμε ακόμα και στο κέντρο μεγάλων πόλεων να αναζητά στο έδαφος σκουλήκια, έντομα και υπολείμματα τροφής.

Είναι εύκολο να τη διακρίνετε από το μεγάλο σώμα, τη μακριά ουρά αλλά και τη δυνατή φωνή της που μαρτυρά την οικογένειά της (κορακοειδή).

Ο πληθυσμός της έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια στις αστικές περιοχές, καθώς η ανθρώπινη παρουσία της εξασφαλίζει άφθονη τροφή, αλλά και προστασία από θηρευτές. Η διατροφή της περιλαμβάνει επίσης αυγά και νεοσσούς άλλων πουλιών, προκαλώντας συχνά αναστάτωση σε άλλα είδη, όπως τα κοτσύφια.

Σπιτοσπουργίτης

Από τα πιο κοινά είδη της πόλης, ο πανταχού παρών Σπιτοσπουργίτης έχει προσαρμοστεί πλήρως στο αστικό περιβάλλον.

Αποτελεί μία από τις πιο εύκολες παρατηρήσεις άγριου πουλιού στην πόλη, καθώς θα τον συναντήσετε σε πάρκα, πλατείες, πεζοδρόμια, ακόμα και στα μπαλκόνια των πολυκατοικιών, ενώ είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένος με τους ανθρώπους.

Καρβουνιάρης

Μικρός και ζωηρός, με μελωδικό κελάηδημα, έχει πάρει το όνομά του από το κατάμαυρο, σαν κάρβουνο, χρώμα στο φτέρωμα του αρσενικού.

Μόνιμος κάτοικος της χώρας μας, φωλιάζει σε τρύπες τοίχων και κοιλότητες βράχων, κυρίως σε ορεινές περιοχές. Το φθινόπωρο, όμως, κατεβαίνει σε χαμηλότερα υψόμετρα και μπορούμε να τον δούμε να κελαηδάει στις στέγες των σπιτιών ή ακόμα και στα μπαλκόνια.

Σήμα κατατεθέν η ξανθοκόκκινη βάση της ουράς, η οποία δημιουργεί έντονη αντίθεση με το υπόλοιπο σκούρο φτέρωμά του.

Σπίνος

Πολύ κοινό είδος που συναντάται συχνά σε περιοχές με δέντρα (γι' αυτό άλλωστε είναι γνωστός και ως «Σπουργίτης του δάσους»), ενώ τον χειμώνα εμφανίζεται ακόμα και μέσα στις πόλεις.

Σε πάρκα και κήπους της πόλης, μπορείτε να τον αναζητήσετε σε ανοιχτούς χώρους, όπου ψάχνει για σπόρους και έντομα.

Διακρίνεται εύκολα όταν πετάει από το γαλάζιο – γκρι στέμμα στο κεφάλι και τον αυχένα του (αρσενικά πουλιά), καθώς και το λευκό σημάδι στις φτερούγες.

www.ornithologiki.gr

BirdlifeGreece

Ornithologiki

eoehos